

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr. 1404/CA/2011

Ședința publică din 17 Iunie 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind pentru astăzi pronunțarea sentinței în soluționarea acțiunii formulate de reclamanta SC SRL cu sediul în Oradea, județul Bihor, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR - ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALĂ - SERV.INSP.FISC.PERS.JURIDICE 3 cu sediul în Oradea, județul Bihor, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că dezbaterile a avut loc în ședința publică din 17.06.2011 când s-a întocmit încheierea de ședință care face parte integrantă din prezenta sentință prin care instanța având nevoie de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 02.07.2011, când :

TRIBUNALUL
DELIBERAND

Constată că prin cererea înregistrată la data de 17.11.2009, legal timbrată, reclamanta SC SRL, în contradictoriu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR - ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALĂ - SERV.INSP.FISC.PERS.JURIDICE 3 a solicitat instanței să dispună anularea Deciziei nr. 1404/2009 și pe cale de consecință și a dispoziției privind măsurile stabilite prin decizia nr. 1404/2009, ca urmare a emiterii deciziei de impunere nr. I / 2009 cu privire la TVA și majorările de întârziere, aceasta fiind netemeinică și nelegală.

În motivarea cererii de chemare în judecată, se arată că societatea a format obiectul unei inspecții fiscale desfășurate în perioada 20-28.08.2009, obiectul controlului fiind inspecție fiscală parțială TVA.

În urma controlului s-a stabilit că societatea a depășit în luna aprilie 2007, plafonul prevăzut pentru obligativitatea înregistrării în scopuri de TVA conform prevederilor art. 152 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind C. Fiscal.

De asemenea s-a reținut că societatea a realizat operațiuni impozabile conform prevederilor art. 12.6 alin. 1 din legea 571/2003 constând în venituri din

servicii de închiriere, servicii turistice, servicii intermediari asigurări, cursuri de formare și perfecționare profesională.

Se retine ca serviciile de închirieri sunt operațiuni scutite conform prevederilor art.141 alin.2 lit. e din legea 571/2003 privind Codul de Procedura fiscală. De asemenea și pentru veniturile realizate din prestări de servicii de intermediere transport internațional de persoane societatea beneficiază de scutire TVA cu drept de deducere.

În ceea ce privește veniturile realizate din prestări de servicii de intermediari asigurări inspectorii au reținut că societatea datorează TVA, neîncadrându-se în prevederile art.141 alin.2 lit. b din Legea 571/2003 actualizată.

De asemenea și pentru veniturile obținute ca și agenție de turism inspectorii au reținut aplicabilitatea dispozițiilor art.152 alin.4 din Legea 571/2003 privind C.Fiscal.

Pentru veniturile realizate din cursuri de formare și perfecționare profesională se retine că societatea nu este direct autorizată, și, ca atare, datorează TVA fiind o operațiune impozabilă din punct de vedere al TVA. Se retine astfel de către inspectorii că societatea s-a comportat ca și un cumpărător - revânzător de prestări servicii și ca urmare datorează TVA, pentru întreaga valoare facturată.

Consideră ca actele de control întocmite sunt netemeinice și nelegale motiv pentru care a formulat contestație înregistrată sub nr. / /2009 care nu a fost soluționată până la data formulării cu privire la decizia de impunere nr. /2009 și raportul de inspecție fiscală nr. /2009.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, pe cale de întâmpinare a solicitat respingerea acțiunii și menținerea actelor atacate.

La prezenta cauză a fost conexat și dosarul cu nr. / /2009, având ca obiect anularea Deciziei nr. /20.11.2009 emisă de pârâtă prin care a fost soluționată contestația formulată de reclamantă împotriva Deciziei de impunere nr. /2009 a raportului de inspecție fiscală nr. 7784 din /2009.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. 7784/2009 s-a stabilit că în perioada verificată 01.06.2007 - 30.06.2009, reclamanta SC SRL a devenit plătitoare de TVA prin depășirea plafonului prevăzut pentru regimul special de scutire, realizând venituri din organizarea de cursuri de formare și perfecționare profesională fără a fi direct, autorizată pentru activități de formare profesională a adulților și din prestări servicii intermediari asigurări, pentru care nu a colectat taxa pe valoare adăugată aferentă.

Potrivit dispozițiilor art. 129 alin 3 lit. e. art. 141 alin 1 lit. F, art. 137 alin. (1) lit. a, dispozițiile pct. 7 alin 3, 4 și 5 din Normele metodologice date în aplicarea art. 129 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, pct. 35A 1 alin 2 din HG 44/2004, societățile beneficiază de prevederile privind scutirea de taxa pe valoare adăugată pentru activitatea de învățământ și formare profesională a adulților, precum și pentru prestări de servicii în strânsă legătură cu acestea, numai dacă au prevăzut în statut faptul că desfășoară activitate de formare profesională și sunt autorizați să desfășoare această activitate.

Or, în cazul de față SC SRL nu a îndeplinit pe toată perioada verificată condiția privind autorizarea, nefiind autorizată să organizeze programe de perfecționare profesională decât după data de 24.06.2009 când a obținut de la

Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților Autorizațiile seria BH nr. 000/ 000/ 24 și OC/ 25 așadar societatea nu putea fi scutită de la plata taxei pe valoare adăugată pentru această activitate desfășurată în perioada iunie 2007- iunie 2009

În ceea ce privește baza impozabilă pentru calculul taxei pentru calculul taxei pe valoare adăugată, aceasta este constituită din veniturile totale obținute din încasări de la cursanți, înscrise în facturile emise către aceștia Excluziv taxa pe valoare adăugată, potrivit prevederilor art. 137 alin. (1) lit. a din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare în vigoare după data de 01.01.2007 coroborate cu dispozițiile pct. 7 alin 3, 4 și 5 din Normele metodologice date în aplicarea art. 129 din legea 571/ 2003 privind Codul Fiscal aprobate prin HG 44/ 2004.

Întrucât reclamanta a emis facturile direct pe numele beneficiarilor cursurilor pentru întreaga valoare încasată de la aceștia și de asemenea, a primit de la prestatorul SC T B SRL din București pentru taxele de școlarizare percepute de acesta facturi fiscale întocmite pe numele său, potrivit dispozițiilor legale citate, societatea a devenit cumpărător revânzător din punct de vedere al taxei pe valoare adăugată pentru activitatea de intermediere în organizarea de cursuri de formare profesională, bază de impozitare pentru calculul TVA fiind formată din veniturile obținute reprezentând sumele facturate și încasate de la clienți.

În cauză, la solicitarea reclamantei s-a dispus efectuarea unei expertize fiscale, prin care expertul fiscal a ajuns la aceeași concluzie, în sensul că reclamanta ar fi beneficiat de scutire de TVA dacă ar fi fost autorizată în acest sens, însă cum autorizarea a fost obținută ulterior perioadei verificate, aceasta nu beneficiază de scutire.

În ceea ce privește susținerea că taxa pe valoare adăugată trebuia calculată doar asupra diferenței dintre sumele încasate de la clienți și taxele de școlarizare plătite societății prestatoare, deși expertul a calculat care este TVA de plătit și în această variantă, aceasta nu poate fi luată în considerare de instanță, deoarece reglementările legale în domeniu prevăd clar și fără echivoc faptul că modul cum a emis și a primit facturile privind aceste operațiuni au transformat societatea în cumpărător revânzător, adică a cumpărat serviciile în cauză de la prestator și le-a revândut către cursanți, iar pentru un vânzător baza impozabilă fiind întotdeauna suma veniturilor realizate.

Astfel, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că pentru veniturile în suma de 485.821 lei realizate în perioada de 01.06.2007- 30.06.2009 din activitatea de organizare a cursurilor de perfecționare profesională sau managerială, reclamanta datorează taxa pe valoare adăugată.

Totodată, pentru veniturile realizate din prestări de servicii de intermediere asigurări societatea datorează TVA, neîncadrându-se în prevederile art. 141, alin 2 lit. b din Legea 571/ 2003 actualizată.

Potrivit prevederilor pct. 35A 1 alin. 2 din HG 44/2004 privind normele de aplicare a Codului Fiscal „în cazul externalizării tranzacțiilor în domeniul asigurărilor, scutirea depinde de entitatea care încheie contractul cu clienții și care suportă riscul Scutirea nu se acordă pentru societățile către care se externalizează serviciile, dacă acestea nu suportă riscul și nu încheie contracte de asigurare în nume propriu". Potrivit prevederilor art.140 alin. 1 din

Legea 571/ 2003, cu modificările și completările ulterioare, organul de inspecție fiscală calculat TVA de plată, prin aplicarea cotei de 19% asupra veniturilor realizate

Pentru veniturile obținute ca și agenție de turism baza de impozitare s-a stabilit conform prevederilor art. 152, alin. 4 din Legea 571/ 2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, "*baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. 2 este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferență între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, și costurile agenției de turism, inclusiv taxa, aferente lucrărilor de bunuri și prestărilor de servicii în beneficiul direct al călătorului în cazul în care aceste livrări și prestări sunt realizate de alte persoane impozabile*".

De altfel, deși reclamanta a contestat actele administrativ fiscale în integralitatea lor, în realitate a formulat apărări doar cu privire la aplicarea TVA la sumele reprezentând venituri din cursuri de formare și perfecționare profesională.

Față de cele reținute, apreciind neîntemeiată contestația reclamantei, instanța o va respinge, ca atare.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge cererea formulată de reclamanta SC *SC AMEOR STAR SRL* cu sediul în Oradea, *Str. Unirii, nr. 5* județul Bihor, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ - SERV. INSP. FISC. PERS. JURIDICE 3, cu sediul în Oradea, județul Bihor.

Respinge cererea formulată de reclamantă, în contradictoriu cu pârâta în dosarul conexat nr. *7071/111/2009*.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la *Oradea* 2011

Președinte,